

Ο Αμερικανός γιατρός Εμίλ Κακκής, με ελληνοεβραϊκή καταγωγή από τη Δράμα, έδωσε συνέντευξη στη δημοσιογράφο Τασούλα Επτακοίλη, που δημοσιεύθηκε στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (31.7.23). Ο Εμίλ Κακκής μίλησε για την επιστήμη του και την έρευνα στην βιοτεχνολογία αλλά και για τις ρίζες του και τους δεσμούς του με την Ελλάδα. Για την οικογενειακή του ιστορία ανέφερε μεταξύ άλλων:

- Ποιες είναι οι οικογενειακές καταβολές σας;

- Η καταγωγή της μητέρας μου, Ιουλίας Μεταξά, ήταν από την Κεφαλονιά. Μεγάλωσε όμως στη Θεσσαλονίκη, σε μια ορθόδοξη χριστιανική οικογένεια στην οποία η μόρφωση ήταν ύψιστη αξία. Τα αδέρφια της ήταν ο ένας γιατρός, ο άλλος πολιτικός μηχανικός και ο τρίτος μαθηματικός. Από την πλευρά του πατέρα μου, η γιαγιά μου γεννήθηκε στην Καβάλα, οι γονείς της είχαν καπνοβιομηχανία. Μετακόμισε στη Δράμα όταν παντρεύτηκε τον παππού μου, γόνο επιφανούς εβραϊκής οικογένειας, που είχε φέρει στην πόλη το ηλεκτρικό ρεύμα και είχε δημιουργήσει το πρώτο ωδείο και τον πρώτο κινηματογράφο - εκεί όπου κάθε χρόνο πραγματοποιείται το Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας. Απέκτησαν τέσσερα παιδιά: τον Τζακ, την Κάρμεν, τον Φρεντ και τον Αλμπερτ, τον πατέρα μου. Επειτα ξέσπασε ο πόλεμος. Είκοσι δύο μέλη της οικογένειας πέθαναν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζί. Ο παπούς Αιμίλιος, η γιαγιά Ελβίρα και τα παιδιά τους επιβίωσαν βρίσκοντας καταφύγιο στη Σκιάθο και στη συνέχεια στη Θεσσαλονίκη. Δυστυχώς ο παπούς πέθανε νωρίς από καρκίνο και εκείνη, αφού σχεδόν όλη η περιουσία τους είχε χαθεί, αποφάσισε στα μέσα της δεκαετίας του 1950 να φύγουν όλοι για τις ΗΠΑ και να κάνουν μια νέα αρχή στην Καλιφόρνια.

- Οι γονείς σας γνωρίστηκαν εκεί;

- Όχι, είχαν γνωριστεί και ερωτευτεί στη Θεσσαλονίκη, όπου ο πατέρας μου σπούδασε ιατρική. Όμως ο γάμος μεταξύ μιας χριστιανής και ενός Εβραίου ήταν κάτι αδιανόητο εκείνη την εποχή. Σκάνδαλο! Ακολούθησαν, λοιπόν, την υπόλοιπη οικογένεια Κακκή στην απέναντι όχθη του Ατλαντικού και παντρεύτηκαν, αφού εκείνη ασπάστηκε τον Ιουδαϊσμό. Οι δύο αδελφές μου, ο αδελφός μου κι εγώ γεννηθήκαμε στο Λος Αντζελες.

- Κουβεντιάζατε στην οικογένειά σας για την Ελλάδα;

- Συνέχεια! Οι γονείς μας και όλοι οι συγγενείς μας αφηγούνταν κάθε τόσο ιστορίες από τις πόλεις όπου είχαν ζήσει και στο σαλόνι του σπιτιού του θείου Τζακ υπήρχε μια φωτογραφία του σπιτιού της οικογένειας στη Δράμα. Παρέλειπαν μόνο όσα είχαν συμβεί στη διάρκεια του πολέμου, ίσως γιατί αυτή η πληγή δεν είχε κλείσει ποτέ και τους πονούσε. Από παιδί, λοιπόν, γαλουχήθηκα με την αγάπη και την υπερηφάνεια για την πατρίδα μας. Θυμάμαι τους γονείς μου να μου μιλούν για τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη και τον Μέγα Αλέξανδρο και να λένε ότι οι Έλληνες, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, έχουν μάθει να ξεπερνούν τις δυσκολίες με την ευφυΐα, τις γνώσεις και την επιμονή τους. Οτι η στρατηγική και οι ιδέες τους κάνουν το ανέφικτο εφικτό. Με τον ίδιο τρόπο μου μετέδωσαν τις αξίες της φιλοξενίας και της γενναιοδωρίας. Και δεν τις εφαρμόζω μόνο στην προσωπική μου ζωή αλλά και στον επιχειρηματικό μου βίο. Πάνω σε αυτές «έχτισα» την Ultragenyx. Ακολουθώντας τη συμβουλή της γιαγιάς Ελβίρας: «Είναι καθήκον μας να κάνουμε καλό στους άλλους ανθρώπους στον κόσμο με όποιο τρόπο μπορούμε».

- Μου κάνει εντύπωση, πάντως, που δεν μιλάτε ελληνικά...

- Όταν τα παιδιά ήμασταν μικρά μιλούσαμε μόνο ελληνικά. Όταν πήγαμε στο σχολείο, οι γονείς μας φοβήθηκαν ότι θα... μπερδευόμασταν με τις δύο γλώσσες κι αυτό θα είχε επίπτωση στην κοινωνικοποίηση και στις σχολικές επιδόσεις μας. Τα ελληνικά... κόπηκαν μαχαίρι. Όταν συνειδητοποίησαν το λάθος τους ήταν αργά. Προσωπικά, όποτε έρχομαι στην Ελλάδα καταλαβαίνω όσα μου λένε, απλώς μου είναι δύσκολο να βρω τις κατάλληλες λέξεις για να εκφραστώ.

- Η αγαπημένη σας ελληνική λέξη;

- Θάλασσα. Οποτε την ακούω είναι σαν να ακούω το κύμα να σκάει στην ακτή...

Διαβάστε [εδώ](#) ολόκληρη τη συνέντευξη.

Πηγή: [ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 31.7.23](#), της Τασούλας Επτακοίλη